

γίνεται πλήρης, τὸ δὲ τρίψιμο μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

Σχετικὰ μὲ τὴ χρησιμοποίησι χαρτιοῦ (ΑΣΟΗ ΕΜΠΙΟΡΙΟΥ) γιὰ τὴν ἐπικάλυψι τοῦ ἀλωνιοῦ ἐπιθυμοῦμε νὰ τὸν ίσουμε διτὶ, τὸ ύλικὸ αὐτό, ἐνῶ εἰναι τὸ φθηνότερο ποὺ μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε, δὲν προξενεῖ καμμὰ ἀπολύτως βλάβη στὴ ποιότητα, ἀν τὰ σταφύλια είναι γερὰ καὶ ὥριμα.

Ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς σταφίδος ἀπὸ τὴ χρησιμοποίησι σταφιδοχάρτου κυμανεῖται σὲ 15—20 ΔΕΙΠΤΑ ΤΟ ΚΙΛΟ καὶ μονάχα· γιὰ τὴ πρώτη χρονιά, διότι ἡ τιμὴ ἀσφαλείας τῆς σταφίδος ποιότητος «χάρτου» είναι κατὰ 20 λεπτά ἀνώτερο τῆς τιμῆς τῶν «ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΩΝ».

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ χαρτὶ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ΤΡΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΧΡΟΝΙΕΣ θὰ ἔχουμε μιὰ καθαρὴ αὔξησι τοῦ σταφιδικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 3—4 o). Πέραν ὅμως τούτου ἡ καλλιτερη ποιότητα θὰ προκαλέσῃ μεγαλύτερη ζήτησι σταφίδος ἀπὸ τὸ ἔξωτερο, συνεπῶς καὶ ΑΝΟΔΟ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΣ. Τὸ θέμα ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ είναι τόσο ἀπό ώστε κάθε ΑΜΕΛΕΙΑ Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ γιὰ τὴ λύσι του θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ σᾶν ἐσκεμμένη ἀντιδραστήρος ὑπονόμευσι τοῦ καλῶς ἐννοούμενου συμφέροντος τῆς σταφιδοπαραγωγῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οικονομίας.

Ἐπειδὴ ὅμως γνωρίζομεν διτὶ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ ἔχουν πλήρη ἀντίληψιν τῆς σημασίας τοῦ θέματος τῆς ποιότητος τῶν παραγομένων ὑπὲν τῶν προϊόντων, εἰμεδό βέβαιοι διτὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς σχετικῆς προσπαθείας των θὰ είναι ἐντυπωσιακά.

Σταφιδοπαραγωγὴ!

Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ ἀποτελεσματικὰ τὰς ξένες σταφίδες.